

УДК 811.111:81'37

DOI <https://doi.org/10.32782/2522-4077-2025-215-44>

МОВА БРИТАНСЬКИХ РАДИКАЛЬНИХ ЕКОАКТИВІСТІВ (НА МАТЕРІАЛІ ОНЛАЙН-ПУБЛІКАЦІЙ ГРУПИ «JUST STOP OIL»)

THE LANGUAGE OF BRITISH RADICAL ECO-ACTIVISTS (BASED ON ONLINE PUBLICATIONS OF THE «JUST STOP OIL» GROUP)

Столярова А. А.,

orcid.org/0000-0002-9981-2222

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри англійської філології та міжкультурної комунікації

Навчально-наукового інституту філології

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Статтю присвячено вивченню мови онлайн-публікацій, оприлюднених на сайті радикальних екоактивістів з британської кліматичної групи Just Stop Oil. Ці публікації представляють великий інтерес для мовознавців, оскільки помічено, що діяльність зелених політиків та екоактивістів суттєво впливає на мову екологічного дискурсу: вона стає дедалі менш науковою та все емоційнішою.

Проведене дослідження дозволяє дійти висновку, що публікації радикальних екоактивістів посідають особливе місце в і без того жанрово та тематично неоднорідному екологічному дискурсі. Вони є повною протилежністю наукового екологічного дискурсу, проте віддалені вони і від науково-популярної екологічної журналістики. Найближче вони саме до політичного дискурсу. По суті, публікації радикальних екоактивістів – це політичний дискурс в екологічному «обрамленні». У них не вводяться в обіг і не обговорюються нові наукові факти, не популяризується знання про довкілля. Натомість знаходимо в них апокаліптичні описи майбутнього, що чекає людство; поділ людей на своїх та чужих із обвинуваченням останніх (ми, людство, – жертва; вони (політики і нафтові магнати) – злочинці, відповідальні за ситуацію, що склалася) та заклики до негайних дій.

Лексичну основу аналізованих текстів складає загальноживана лексика зі значною часткою загальнозрозумілої екологічної термінології, якою вміло жонглюють автори, не вдаючися до конкретики (*global warming, climate change, energy transition, carbon footprint, zero waste, decarbonisation, climate denial, environmental integrity, green future*). Аргументація екоактивістів апелює не до розуму читачів, а до емоцій. Очевидною метою авторів публікацій є посіяти в аудиторії страх перед майбутнім, прищепити ненависть до окремих політиків та діячів і тим самим спонукати адресатів до агресивних дій в інтересах керівників екологічного руху. Автори намагаються досягти поставленої мети, рясно пересипаючи своє мовлення лексикою з негативним денотативним і конотативним значенням (*untold suffering and death, stark threat, climate criminals*), вдаючися до гіперболи (*billions of people, entire nations*), антитези (*reassuring words – horrifying fact*), пишучи від імені всіх (*we, our planet*) і звертаючися безпосередньо до читачів (*See you on the streets!*).

Ключові слова: екологічний дискурс, політичний дискурс, радикальні екоактивісти, аргументація, апеляція до емоцій, лінгвостилістичні особливості публікацій, негативне денотативне і конотативне значення, гіпербола, антитеза.

The present article is devoted to the study of the language of online publications on the website of radical eco-activists from the British climate group «Just Stop Oil». The publications in question are of great interest to linguists since specialists have noticed that the activities of green politicians and eco-activists significantly affect the language of ecological discourse: it is becoming less scientific and more emotional.

The conducted study enables us to conclude that the publications of radical eco-activists occupy a special place in the already heterogeneous ecological discourse. They are the complete opposite of scientific ecological discourse,

but they are also far from popular scientific environmental journalism. They are closest to political discourse. In essence, the publications of radical eco-activists constitute political discourse in an environmental «framework». They do not introduce or discuss new scientific facts, nor do they popularize knowledge about the environment. Instead, we find in them apocalyptic descriptions of the future that awaits humanity; the division of people into US and THEM with the accusation of the latter (*we, humanity, are the victims; they (politicians and oil tycoons) are the criminals responsible for the current situation*) and calls for immediate action (*See you on the streets*).

The lexical basis of the analyzed texts is made up of commonly used vocabulary with a significant share of commonly understood environmental terms, which the authors skillfully juggle without resorting to specifics (*global warming, climate change, energy transition, carbon footprint, zero waste, decarbonisation, climate denial, environmental integrity, green future*). The argumentation of ecoactivists appeals not to the readers' reason, but to their emotions. The obvious goal of the authors of the publications is to sow fear of the future in the audience, to instil hatred for individual politicians and other figures and thereby encourage the addressees to take aggressive actions in the interests of the leaders of the radical environmental movement. The authors try to achieve this goal by abundantly sprinkling their speech with vocabulary units with negative denotative and connotative meaning (*untold suffering and death, stark threat, climate criminals*), resorting to hyperbole (*billions of people, entire nations*), antithesis (*reassuring words – horrifying fact*), writing on behalf of everyone (*we, our planet*) and addressing the readers directly (*See you on the streets*).

Key words: ecological discourse, political discourse, radical eco-activists, argumentation, appeal to emotions, linguostylistic features of publications, negative denotative and connotative meaning, hyperbole, antithesis.

Постановка проблеми. У другій половині ХХ ст. негативні наслідки впливу технічного прогресу й індустріалізації на навколишнє середовище стало неможливо ігнорувати. Оскільки основними забруднювачами довкілля виступили розвинуті країни Заходу, саме в них уперше почали замислюватися над загрозами, пов'язаними з економічним розвитком, та можливою протидією їм. Так поступово почав формуватися екологічний дискурс, який із часом і сам став об'єктом уваги вчених різних галузей. Одним з основних питань, які цікавлять дослідників, є те, як найефективніше вплинути на свідомість членів суспільства з метою формування у них екологічної свідомості, тобто чутливості до довкіллевої проблематики та бажання брати участь у вирішенні наявних екологічних проблем. Це великою мірою і визначає **актуальність** даної розвідки.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Вивченням різних аспектів екологічного дискурсу займалися чимало зарубіжних учених, зокрема А. Хансон [1], М. Ньюзіл [2], Д. Арлт [3]. Їхні розвідки, що вийшли друком у кінці ХХ – на початку ХХІ ст., присвячені особливостям висвітлення екологічних проблем у медіа. У вітчизняній гуманітаристиці першопрохідцями у цій галузі на зламі тисячоліть стали спеціалісти в царині журналістики О. Беляков [4] та Д. Олтаржевський [5], які вивчали становлення екологічної журналістики в Україні. У той же час дослідники починають розглядати екологічний дискурс як багатоаспектне явище, яке включає екологічну журналістику як важливу складову. На Заході з'являються, зокрема, праці Дж. Дризєка [6] та Дж. Лакоффа [7], у яких вони досліджують «екологічні дискурси» та важливість побудови ефективної комунікації у сфері довкіллевої проблематики відповідно. У вітчизняному мовознавстві вивчення екологічного дискурсу як багатогранного і складного явища пов'язано передусім з іменами І. Розмаріці [8] та О. Бабире [9]. Різні аспекти екологічного дискурсу продовжують розглядати у своїх розвідках українські лінгвісти Н. Деркач [10], Н. Гудзь [11], М. Лискова [12] та ін.

Мета дослідження. У межах даної розвідки ми поставили перед собою **мету** вивчити лінгвостилістичні особливості текстів, що публікуються на онлайн-ресурсах радикальних екоактивістів, проаналізувати мовні засоби, які вони використовують для впливу на аудиторію. **Об'єктом** виступають публікації, розміщені на сайтах радикальних активістів. **Предметом** дослідження є лінгвостилістична специфіка розглядуваних матеріалів. **Матеріалом** розвідки слугували публікації з сайту британської групи радикальних активістів Just Stop Oil [15]. Усього нами було проаналізовано 30 текстів, датованих 2022–2025 рр.

Виклад основного матеріалу. Серед учених немає згоди щодо визначення поняття «екологічний дискурс», проте більшість погоджуються з тим, що він являє собою сукупність усних та

письмових текстів, що належать до різних стилів та жанрів, об'єднаних спільною тематикою. Усі вони так чи інакше присвячені природі, стану довкілля і, найголовніше, засобам охорони навколишнього середовища. Основною метою екологічного дискурсу є формування екологічної свідомості громадян. І. Розмарица [8, с. 9] зазначає, що основним чинником, який сприяв остаточному виокремленню екологічного дискурсу, стало становлення природоохоронної сфери як окремого виду людської діяльності. У результаті поступово сформувалися відповідні ціннісні орієнтири, відбулося становлення і продовжується постійне поповнення відповідного лексикону, було вироблено арсенал дієвих комунікативних стратегій і тактик з метою впливу на поведінку пересічної людини.

Дослідники наголошують на тому, що екологічний дискурс має польову структуру, зазначаючи, що його ядром і першоосною є науковий дискурс. У той же час останній хоча і заклав підвалини екологічного дискурсу, проте не зміг би охопити велику аудиторію і почати чинити вплив на широкі маси через свою недоступність пересічному громадянину. Як ми зазначали в одному з наших попередніх досліджень, виконання цього відповідального завдання взяла на себе екологічна журналістика, що стала активно розвиватися у 60-х рр. ХХ ст. [13, с. 240]. Оскільки ЗМІ здатні формувати громадську думку та спонукати людей діяти, саме медіа почали популяризувати знання у сфері екології доступною аудиторії мовою і переконувати їх у важливості зміни ставлення до навколишнього середовища. Таким чином, медійний дискурс став ближньою периферією екологічного дискурсу, доступно викладаючи наукові знання у царині екології.

Екологічна журналістика пройшла шлях від окремих публікацій поодиноких авторів 1960-х рр. до повноцінного різножанрового напрямку в мас-медіа, який сформував сучасний екологічний порядок денний. Отже, саме в цій сфері було відточено арсенал дієвих аргументативних засобів впливу на аудиторію задля зміни свідомості членів суспільства та їхньої поведінки. Через це екологічна журналістика і викликає особливий інтерес у лінгвістів. Глобалізація та поява нових технологій і способів поширення інформації на початку ХХІ ст. сприяє тому, що екологічна журналістика продовжує розвиватися.

У той же час слід зазначити, що в останні десятиліття спостерігається політизація екологічного порядку денного. Так, у багатьох країнах з'явилися так звані зелені партії, бурхливо розвивається екоактивізм. ЗМІ активно висвітлюють діяльність зелених політиків, пишуть про необхідність енергетичного переходу та декарбонізації, торкаються проблеми екосправедливості. Таким чином, екологічна тематика увійшла і в політичний дискурс, що дає дослідникам підстави вести мову про перетини екологічного і політичного дискурсів [9, с. 7].

Усвідомлення суспільством завдяки зусиллям медіа необхідності попередження глобальної екологічної катастрофи поступово призвело до появи низових екологічних рухів та феномену екологічного активізму. Діяльність політиків та особливо екоактивістів суттєво впливає на мову екологічного дискурсу: вона стає дедалі менш науковою та все емоційнішою і експресивнішою. Саме тому мовознавцям так цікаво вивчати зміни в «екологічному мовленні», які можна простежити у промовах політиків зеленого спрямування та екоактивістів.

Екологічний активізм – це дії окремих осіб або груп, спрямовані на захист навколишнього середовища від негативного впливу людини. Він включає різні кампанії як на низовому, так і на глобальному рівні (петиції, лобювання, мирні демонстрації тощо) і закликає до змін задля забезпечення здоров'я планети. Чим глибше проникають у суспільство ідеї необхідності захисту природи, тим дедалі різноманітніших форм набуває боротьба за майбутнє планети. Серед явищ, які з'явилися та розвиваються прямо на наших очах, можна виділити так званий радикальний екоактивізм, адепти якого вдаються до провокаційних та незаконних методів для привернення уваги до екологічних проблем (напади на витвори мистецтва, перешкоджання функціонуванню паливної інфраструктури тощо). Серед таких радикальних груп екоактивістів у Великій Британії можна назвати, зокрема, Extinction Rebellion [14], що виникла у 2018 р.,

та Just Stop Oil [15], яку було засновано у 2022 р. Більшість організацій такого роду активно ведуть сторінки у соціальних мережах та координують свої кампанії через офіційні вебсайти.

Just Stop Oil (з англ. «Досить видобувати нафту») – радикальна британська екологічна організація, яка, використовуючи громадянський опір, добивається офіційної заборони розробляти в Британії нові родовища нафти. Кампанія проти викопного палива, що стартувала у 2022 р., полягала у перешкоджанні функціонуванню нафтових терміналів по всій Англії [16]. Подальші дії організації включали акти вандалізму в галереях по відношенню до витворів мистецтва [17]. На сайті організації аналізується роль британських політиків у недопущенні переходу на екологічно чисті джерела енергії, публікуються звіти про проведені акції, заклики до читачів вступати до лав організації, брати участь в організовуваних нею акціях та жертвувати їй гроші.

Аналіз дібраних нами матеріалів показує, що лексичну основу текстів публікацій на сайті Just Stop Oil складають *загальнозживані слова*, проте довші тематика зумовлює необхідність вживання і відповідної *термінології*, щоправда здебільшого лише *загальнозрозумілої* її частини, яка стала основою сучасного екологічного дискурсу: *greenhouse effect, global warming, energy transition, recycling, carbon footprint, zero waste, net zero, decarbonisation, climate agenda, climate change, climate denial, environmental integrity, ecological awareness, green future* тощо. Як бачимо, серед перерахованих термінів знаходимо також лексику на позначення понять, пов'язаних із самою філософією екологічного руху як такого, а не одні лише наукові терміни (*ecological awareness, climate denial, green future* тощо). Іншою властивістю досліджуваних нами публікацій є активне використання газетної фразеології, тобто *усталених словосполучень*: *to lay the foundation stone, to reduce the country's dependence on ..., building/ shaping a greener future, striving for a green future* та ін.

Оскільки екоактивізм, включаючи радикальний, є формою політичної активності, то і стратегії мовленнєвого впливу, які використовуються його adeptами, є подібними тим, що використовуються у політиці. Персуазивність у публікаціях радикальних екоактивістів досягається передусім за рахунок маніпулятивних стратегій і тактик, а засоби аргументації, що використовуються, є здебільшого не логічними, раціональними, а емоційними.

Вивчення дібраних для аналізу матеріалів дозволило встановити, що однією зі стратегій, використовуваних авторами цих текстів, є створення жахливого образу майбутнього, що нас чекає. На рівні мови ця стратегія реалізується передусім за рахунок концентрованого вживання у публікаціях Just Stop Oil іменників з негативним денотативним і конотативним значенням, часто підсиленням прикметниками з таким самим значенням:

*Scientists warn of **untold suffering and death**, of **the collapse** of whole nations and the **eradication** ... of entire peoples and culture.*

*The evidence suggests that they [high-profile individuals] know all about the **crisis** ... but have carried on creating the conditions for **mass killings** ...*

*This means that the five men on our list could be **guilty** of the **crime** of **genocide** by oblique intent. the **terrible danger** of runaway climate change...*

*the **stark threat** we all face...*

*the UK's main sources of **deadly** and **illegal air pollution**... [18]*

Крім того, з метою рельєфнішого опису небезпеки, що нібито на нас чатує, у розглядуваних публікаціях широко вживаються дієслова з негативною семантикою:

*New oil and gas licensing will **kill** hundreds of millions of people.*

*Telegraph Newspapers use their position as a national media platform, consumed by millions, and with the ear of leading politicians and business leaders, **to lie** and **misinform** about the seriousness of the climate emergency, and the need to tackle it [18].*

Інша стратегія полягає в тому, щоб підкреслити, що проблема стосується всіх без винятку людей. Відповідно, прагнучи згустити фарби, автори регулярно вдаються, зокрема, до гіпер-

болічних числівників *millions, hundreds of millions, billions*, часто у сполученні з іменниками *people, nations* тощо:

... *a move ... that will cost the lives of millions*

... *a deep and long-standing knowledge of the seriousness and danger to billions of people*

New oil and gas licensing will kill hundreds of millions of people [18].

На вказану стратегію працює і частотне вживання авторами публікацій прикметників *whole* та *entire*. Вони покликані підкреслити всеохопність змін та те, що ці негативні зміни не оминуть нікого: *the collapse of whole nations and the eradication ... of entire peoples* [18].

У багатьох публікаціях підкреслюється, що радикальні екоактивісти діють від імені всього людства та захищають кожного з нас. Звідси і регулярне повторення ними ключової цінності, заради якої, як стверджується, вони ведуть свою боротьбу: *human life*. Цим пояснюється і постійне вживання ними особового займенника *we* та його форми *us* у непрямому відмінку, присвійного займенника *our*. Нижче наведено лише деякі приклади:

The judicial system must wake up and begin to play its shamefully neglected role in defending us and other species from rapacious billionaire class climate criminals – the ruthless corporations that extract vast profits and other benefits as they trash and pollute with impunity; industries and businesses that destabilise and devastate entire environments and now threaten our beautiful planet's biosphere, our one and only life support system. Life and survival before greed and profit! We need a global Fossil Fuel Nonproliferation Treaty right now [19].

У цьому невеличкому уривку з промови екоактивіста зустрічаємо не лише займенники першої особи множини, але й весь проаналізований вище арсенал мовних засобів: різні частини мови з негативним значенням, прикметники *entire* та *global*, іменник із сакральним значенням – *life*. Те саме стосується і наступного уривку:

If we don't stop fossil fuels, we face vast areas of the earth becoming uninhabitable, people will have to move or die. Food shortages, civil unrest and violence will follow [19].

Оскільки екоактивісти стверджують, що захищають усіх нас, то цілком логічним кроком для них є прямиий заклик до дій, спрямований до всіх. Це заклик підтримувати екоактивістів участю у їхніх акціях та донатами. Автори публікацій звертаються безпосередньо до читачів, вживаючи особовий займенник *you* та дієслова у наказовому способі:

See you on the streets!

Get involved! Take action! Donate!

Навіть сама назва групи радикальних екоактивістів – *Just stop oil* – містить форму наказового способу.

Оскільки екоактивізм, включаючи радикальний, є формою політичної активності, ключовим поняттям у ньому є боротьба. Боротьба ж передбачає протиставлення СВОЇ : ЧУЖІ. Про це докладно пише у своїй статті українська дослідниця М. Лискова [12]. Зрозуміло, що в нашому випадку СВОЇ – це все людство, від імені якого присвоїли собі право говорити радикальні екоактивісти (*we, people*). СВОЇ – це жертви, що потерпають від жахливої ситуації із довкіллям, яскраво описаної у публікаціях *Just Stop Oil*. Постає питання, хто ж у такому випадку є ЧУЖИМ. У публікаціях групи *Just Stop Oil* ворогом «призначено» передусім політиків, що явно чи приховано виступають проти екологічного порядку денного. Отже, ще однією стратегією радикальних екоактивістів є створення образу ворога, його демонізація та делегітимізація. Для візуалізації цього образу використовуються здебільшого не логічні, а емоційні засоби аргументації, приправлені експліцитно вираженою оцінністю. Для обвинувачення і шельмування керівництва транснаціональних компаній, що видобувають нафту і природний газ, політиків та редакторів газет, що їх обслуговують, придумуються яскраві й дотепні визначення-ярлики: *climate criminal, climate gaslighter* тощо:

The UK's former Prime Minister was the nation's climate gaslighter-in-chief [18].

Описуючи діяльність нафтових магнатів та політиків, що просувають їхні інтереси, фінансистів та інших «хазяїв життя» автори не жаліють образливих епітетів, прикметників із підкреслено негативною конотацією:

Wael Sawan personifies the sociopathic greed of the global fuel industry, greenwashing his company's murderous business model while burning our fortunes in a horrifying dash for more cash.

Barklay's newspapers push a sinister culture warmongering agenda of climate denial.

Insurance is the financial security blanket that allows fossil companies to keep churning out and selling a lethal product that they know is set to kill billions [18].

Для підкреслення підступності політиків (говорять одне – роблять зовсім інше) використовується антитеза:

On the one hand, Sawan has made lofty and reassuring speeches proclaiming that “he believes in urgent climate action”. On the other, he took the reins of power from his predecessor ... – who was taking baby steps away from oil and gas production – and immediately told shareholders that he will refocus the business on oil and gas.

The UK's former Prime Minister was the nation's climate gaslighter-in-chief. He made noble speeches to the world about the terrible danger of runaway climate change, while running a government that did everything possible to ensure those dangers kill billions.

These reassuring words hide the horrifying fact that he's only talking about the operations of his own bank ... [18].

Таким чином, у публікаціях радикальних екоактивістів групи Just Stop Oil політики та інші діячі, «призначені» ними ворогом людства, розглядаються як душевнохворі і підступні злочинці.

Висновки. Проведене дослідження дозволяє дійти висновку, що публікації радикальних екоактивістів посідають особливе місце в і без того жанрово та тематично неоднорідному екологічному дискурсі. Вони є повною протилежністю наукового екологічного дискурсу, проте віддалені вони і від науково-популярної екологічної журналістики. Найближче вони саме до політичного дискурсу. Фактично можемо констатувати, що публікації радикальних екоактивістів – це і є політичний дискурс в екологічному «обрамленні». У них немає місця науці про природу, не вводяться в обіг і не обговорюються нові наукові факти, не популяризується серед широких мас знання про довкілля. Натомість знаходимо в них яскраві апокаліптичні описи майбутнього, що чекає людство; поділ людей на своїх та чужих із обвинуваченням останніх (ми, людство, – жертва; вони (політики і нафтові магнати) – злочинці, відповідальні за ситуацію, що склалася) та заклики до негайних дій.

Лексичну основу аналізованих текстів складає загальнозрозуміла лексика зі значною часткою загальнозрозумілої екологічної термінології, якою вміло жонглюють автори, не вдаючися до конкретики. Аргументація екоактивістів апелює не до розуму читачів, а до емоцій. Очевидною метою авторів публікацій є посіяти в аудиторії страх перед майбутнім, прищепити ненависть до окремих політиків та діячів і тим самим спонукати адресатів до агресивних дій в інтересах керівників екологічного руху. Автори намагаються досягти поставленої мети, рясно пересипаючи своє мовлення лексикою з негативним денотативним і конотативним значенням (*untold suffering and death, stark threat, climate criminals*), вдаючися до гіперболи (*billions of people, entire nations*), антитези (*reassuring words – horrifying fact*), пишучи від імені всіх (*we, our planet*) і звертаючися безпосередньо до читачів (*See you on the streets!*).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Hanson A. The Mass Media and Environmental Issues. New York : St. Martin's Press, 1993. 256 p. ISBN 0-7185-1444-0
2. Neuzil M., Kovarik W. Mass Media and Environmental Conflict : America's Green Crusades. Thousand Oaks, London and New Delhi : SAGE Publications, 1996. 243 p. ISBN 0-7619-0333-X

3. Arlt D., Hoppe I., Wolling J. Climate change and media usage: Effects on problem awareness and behavioural intentions. *The International Communication Gazette*, 2011. Vol. 73, № 1–2. P. 45–63. DOI : <https://doi.org/10.1177/1748048510386741>
4. Беляков О. О. Сучасні проблеми розвитку екологічної журналістики в Україні. *Культура народів Причорномор'я*. 2001. № 22. С. 149–152. URL : <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/81093> (дата звернення : 12.11.2025)
5. Олтаржевський Д. О. Висвітлення екологічної тематики на сторінках сучасної української преси (засади, проблематика, досвід, жанрові форми та мовностилістичні прийоми) : дис. ... канд. філол. наук : 10.01.08. Київ, 2004. 196 с. URL : <https://uacademic.info/ua/document/0404U003449> (дата звернення : 12.11.2025)
6. Dryzek J. S. *The Politics of the Earth: Environmental Discourses*. Oxford : Oxford University Press, 2005. 261 p. ISBN 0-19-927739-7
7. Lakoff G. Why it Matters How We Frame the Environment. *Environmental Communication*. 2010. Vol. 4, № 1. P. 70–81. DOI : <https://doi.org/10.1080/17524030903529749>
8. Розмаріца І. О. Лінгвокогнітивні особливості комунікації у сфері екології (на матеріалі сучасної англійської мови) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Київ, 2004. 20 с. URL : <https://uacademic.info/ua/document/0404U002298> (дата звернення : 12.11.2025)
9. Бабире О. В. Персуазивні і маніпулятивні стратегії англійської комунікації з екологічної тематики : автореф. дис. ... канд. філол. наук. 10.02.04. Київ, 2014. 20 с. URL : <https://uacademic.info/ua/document/0414U004848> (дата звернення : 12.11.2025)
10. Деркач Н. О. Лінгвостилістичні особливості сучасного англійського екологічного дискурсу (на матеріалі екологічної реклами). *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. Житомир, 2011. № 59. С. 182–185. URL : <https://eprints.zu.edu.ua/7345> (дата звернення : 12.11.2025)
11. Гудзь Н. О. Екологічний дискурс в лінгвістичних описах. *Наукові записки. Серія: Філологічні науки (мовознавство)*. Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2013. № 118. С. 202–206. URL : <https://eprints.zu.edu.ua/9603> (дата звернення : 12.11.2025)
12. Лискова М. Метафоричне моделювання дійсності в дискурсі екологічного руху Англії. *Актуальні проблеми іноземної філології і лінгводидактики* : збірник наукових статей здобувачів вищої освіти Факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Харків, 2022. № 4. С. 171–174. URL : <https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/cfe4a149-6bd9-4ce0-ba70-527532207a1e/content> (дата звернення : 12.11.2025)
13. Столярова А. А. Особливості висвітлення екологічної проблематики у грецьких інтернет-ЗМІ (лінгвістичний аспект). *Сучасні дослідження з іноземної філології*. Ужгород: Вид. дім «Гельветика», 2025. № 1 (27). С. 239–248. DOI : <https://doi.org/10.32782/2617-3921.2025.27.239-248>
14. Extinction Rebellion. URL : <https://rebellion.global/> (дата звернення : 12.11.2025)
15. Just Stop Oil. URL : <https://juststopoil.org> (дата звернення : 12.11.2025)
16. Just Stop Oil : Protesters block 10 oil terminals and force Exxon Mobil UK to suspend operations. *The Independent* 01.04.2022. URL : <https://www.independent.co.uk/news/uk/home-news/just-stop-oil-protests-today-fuel-terminals-b2048775.html> (дата звернення : 12.11.2025)
17. Activists Deface Vincent Van Gogh's Sunflowers In Protests Over Oil. *Huffpost*. 14.10.2022. URL : https://www.huffingtonpost.co.uk/entry/just-stop-oil-protesters-vincent-van-gogh-sunflowers_uk_634939ede4b04cf8f37767a0 (дата звернення : 12.11.2025)
18. The Real Criminals. URL : <https://juststopoil.org/genocide/> (дата звернення : 12.11.2025)
19. Just Stop Oil : Press Releases. URL : <https://juststopoil.org/news-press/> (дата звернення : 12.11.2025)

Дата надходження статті: 25.11.2025

Дата прийняття статті: 19.12.2025

Опубліковано: 30.12.2025